

Detta är en utskrift från från Göteborgs-Posten.

Utskriftversion av: <http://www.gp.se/kulturnoje/1.129809-klassisk-coppelia-i-streetsmart-stil>

Publicerad 2 december 2005

Uppdaterad 20 augusti 2015

Klassisk Coppélia i streetsmart stil

DANS: Göteborgsgruppen Art of Spectra flyttar fram dockflickans gränser i Coppélia på Helsingborgs stadsteater.

Gränsöverskridande är ett begrepp som kan betyda mycket. Särskilt i konstsammanhang har ordet fått en honnörstatus som öppnar eller döljer genrerna, allt efter behov. Mer sällan tänker vi på geografiska överklivningar, som nu när Art of Spectra, med Peter Svenzon i spetsen, intar Helsingborgs Stadsteater med *Coppélia - en magisk danssaga*. Dansgruppen från Göteborg, som också har stöd från Västra Götalandsregionen, har av teaterchefen Göran Stangertz inbjudits att göra julens familjeföreställning på stora scenen. Förtroendet bygger på tidigare framgångsrika samarbeten i Helsingborg.

Art of Spectra har ingen egen scen, i Göteborg brukar gruppen framträda på Pustervik eller Atalante. Men det största jobbet gör dansarna i för allmänheten mer osynliga sammanhang, ute bland den unga publiken i gymnasalar och samlingslokaler.

Koreografi är en av Peter Svenzons konstarter. Jag har ibland invänt mot att dansen kommer på undantag när han splittrar sin uppmärksamhet på många saker i samma föreställning; koreografi, musik, scenografi, ljud och video - det är det som är Spectra.

I Coppélia nöjer sig Svenzon med en inledande videosnutt, en filmisk presentation av de medverkande, samt en mindre musikalisk tillsats. I övrigt är det dans och regi. Och det är kul att se hur han får snurr på den gamla klassikern genom att krydda den med sin streetdansbaserade stil. Inte minst fixar han en magisk och festlig final.

Coppélia är historien om dockmakaren som vill ge sin docka liv, i baletten är temat sammanvävt med det unga kärleksparet Franz (Måns Boll) och Svanhilda (Ulriqa Fernqvist). Franz förälskar sig i dockan, men återvänder till Svanhilda när Coppélias styva natur uppenbaras. Historien är med lätt hand överförd till vårt nu, utan att tappa sagotonen. Scenografin öppnar ett tidslöst torg framför dockmakaren Coppélius balkong. I rollen glider skådespelaren Jan Nielsen omkring som en arketypisk sagogubbe bland de sex dansande punkarna. Ungdomarna battling - utmanar varandra i dans - i en koreografi som sammansmälter den klassiska balettens struktur med streetdansens akrobatiska rörelser. Det blir frisk fläkt över mazurkan och andra örhängen ur Leo Delibes musik. Koreografin håller nästan hela vägen, bara vid ett par tillfällen tryter Svenzons material. De slarvfel som dansarna drogs med på premiären slipar rutinen bort.

Inne i dockverkstaden får de bruk av flera streetdansstilar, robotdansen sitter perfekt när dockor på rad ramlar ur sina lådor. Humorn glittrar i figurer och dans, och Peter Svenzon kan sin genusläxa. Här är Svanhilda hjälten och Ulriqa Fernqvist blir centrum, utan att skugga övriga ensemblen. Hon dansar med teknik och energi i ett utspel som ger begreppet docklik ny innebörd och spränger Coppélias traditionella gränser.

Lis Hellström Sveningson
nyheter@gp.se

Copyright © 1995 - 2013 Göteborgs-Posten